

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 042686 22 U
Sarajevo, 16.01.2024. godine

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Efrima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „Vodoskok“ d.o.o. Tomislavgrad, zastupan po Jerku Čiliću, odvjetniku iz Ljubuškog, protiv zaključka broj:UP2-01-07-1-320-9/22 od 03.03.2022 godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 16.01.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum kao u uvodu ove presude, odbacuje se žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 57/21, LOT 1. od 17.01.2022 godine, u postupku javne nabavke vodovodne daktilne cijevi za distributivne cjevovode, ugovornog organa KJKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Sarajevo, kao neuredna.

Tužitelj je protiv konačnog upravnog akta podnio blagovremenu tužbu za pokretanjem upravnog spora, iz razloga što smatra, da je prilikom donošenja istog organ povredio pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, te povredio materijalno pravo. U tužbi navodi, kako je u svemu postupio u skladu sa tenederskom dokumentacijom, zbog čega je činjenično stanje ostalo nepravilno i nepotpuno utvrđeno. Stoga je neosnovan zaključak ugovornog organa, da je ponuda tužitelj nepotpuna i neodgovarajuća, te je isključuje iz daljnjeg postupka. Ovo iz razloga što uvidom u ocjenu i odluku jasno i nedvojbeno proizlazi, da je navedena ocjena zahtjeva pod R.B. 4.6 pogrešna, odnosno neosnovana tj. ugovorno tijelo je napravilo previd u pregledu i ocjeni ponuda, te nije pravilno ocijenilo i kvalificiralo navedene dokaze i dostavljene certifikate. Dana 11.2.2022. godine, tužitelj je zaprimio Zaključak broj: JN2-01 -07-1 -320-3/22 od dana 8.2.2022. godine, kojim tuženik nalaže tužitelju da uredi i upotpuni žalbu na način da uplati naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 KM, u skladu sa procjenjenom

vrijednošću predmetne nabavke, kao i iznos od 100,00 KM, kao dokaz o uplati administrativne takse na žalbu, a sve to kako bi tužitelj mogao uopće podnijeti žalbu. Ukazuje da je čl. 93. st. 6. Zakona o javnim nabavkama BiH, definirano je da: „URŽ sa sjedištem u Sarajevu nadležan je za donošenje odluka po žalbama za vrijednosti nabavke, u iznosu većem od 800.000,00 KM, kao i za sve nabavke institucija Bosne i Hercegovine i institucija Brčko Distrikta BiH, i drugih ugovornih organa Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta BiH., dok st.7. kaže: „Filijale URŽ-a u Banjoj Luci i Mostaru nadležne su za donošenje odluka po žalbama za vrijednosti nabavke do 800.000,00 KM.

Tuženi se prilikom određivanja visine naknade poziva na čl.108., st.1. toč. e) Zakona o javnim nabavkama BiH i određuje naknadu u iznosu od 2.500,00 KM, bez obzira što je čl. 108. Zakona o javnim nabavkama BiH, određena visina naknada na žalbu i to na način da: „(1) Žalilac je obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od: a) 500,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke do 50.000,00 KM; b) 800,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke od 50.001,00 KM do 80.000,00 KM; c) 2.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke od 80.001,00 KM do 250.000,00 KM; d) 3.500,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke od 250.001,00 KM do 400.000,00 KM; e) 5.000,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke od 400.001,00 KM do 800.000,00 KM; f) 7.500,00 KM za procijenjenu vrijednost nabavke od 800.001,00 KM do 9.000.000,00 KM; g) 10.000,00 KM kada je vrijednost nabavke jednaka ili veća od 9.000.000,00 KM. Dakle, žalilac uplaćuje odgovarajući iznos naknade iz stava (1) ovog člana na osnovu podataka o procijenjenoj vrijednosti nabavke iz tenderske dokumentacije." U ovom konkretnom slučaju tužitelj ističe, da je visina sudskog spora, koja je relevantna za određivanje visine takse, iznos od 2.500.000,00 KM, ali tuženi je dostavio zaključke i u ostalim lot-ovima, odnosno pozive za plaćanje naknada u iznosu od po 2.500,00 KM i to u predmetu JN2-01-07-1-319-3/22 (lot 3, procijenjena vrijednost nabave 145.000,00 KM) i JN2-01-07-1-319-2/22 i JN2-01-07-1-318-3/22 (lot 2, procijenjena vrijednost nabave 55.000,00 KM i JN2-01-07-1-318-2/22 i obračunao je isti iznos naknade, od po 2.500,00 KM, tj. ukupno 7.500,00 KM. Sukladno navedenom, tuženi nije mogao odrediti istu visinu naknade za sva tri lota, odnosno ukoliko je smatrao, da je nadležan da spoji predmete, mogao je odrediti samo jednu pristojbu, a što je propustio učiniti. Prema shvatanju tužitelja ovakvim postupanjem tuženi organ je počinio povredu zakona BiH, povrede pravila zakona o postupku, koje su bile od utjecaja na rješenje stvari, odredbe ZUP-a, kao i odredbe čl. 13. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, pa se osnovom navedenog i predlaže kao uvodno. Konačno predlaže da se tužba uvaži i pobijani zaključak poništi kao i odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača uz naknadu troškova sudskog postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju.

Zainteresirano lice je u odgovoru na tužbu predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum kao u uvodu ove presude, odbacuje se žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 57/21, LOT 1. od 17.01.2022. godine, u postupku javne nabavke vodovodne daktilne cijevi za distributivne cjevovode, ugovornog organa KJKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Sarajevo, kao neuredna. Ovako je odlučio tuženi organ, jer je u postupku koji je prethodi donošenju konačnog upravnog akta utvrdio, uvidom u raspoloživu dokumentaciju, da tužitelj nije u ostavljenom roku od tri dana postupio, po aktu broj: JN2-01-07- 1-3203/22 od 08.02.2022. godine, odnosno nije dostavio dokaz o plaćenju naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 KM, te nije dostavio ni dokaz o plaćenju administrativnoj taksi, zahtjevan u skladu sa Zakonom o administrativnim taksama („Službeni glasnik BiH“ broj: 16/02, 19/02, 43/04, 8/06, 76/06 i 76/07), u iznosu od 100,00 KM.

U skladu sa navedenim i odredbama člana 105. i 106. Zakona o javnim nabavkama BiH, kao i člana 60. stav (2) Zakona o upravnom postupku ovaj organ je utvrdio da je žalba neuredna, te je kao takvu treba odbaciti.

Kako je ovaj organ poduzeo sve radnje, da se nedostaci u žalbi otklone, određivši rok u kojem je podnosilac žalbe dužan, to da ispuni, a da žalitelj i nakon dopisa ovog organa nije postupio po odredbama Zakona o javnim nabavkama BiH i Zakona o upravnom postupku, to je ovaj organ pozivajući se na odredbe prednje navedenih propisa, kojim je propisano da kod donošenja odluke o žalbi, Ured za razmatranje žalbi, u skladu sa članom 111. stav (1) tačka b), ima ovlasti, odbaciti žalbu kao neurednu.

Po shvatanju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, odnosno Zakona o javnim nabavkama BiH.

Naime, odredbom čl. 108. citiranog zakona (naknada za žalbu) propisane su novčane kvote, za procijenjenu vrijednost javne nabavke, a stavkom 1) izričito je propisano, da je žalitelj, u ovom slučaju tužitelj, obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka. U slučaju da žalitelj, sada tužitelj ne izvrši uplatu naloženih sredstava u smislu odredbe čl. 105. izričito je određeno, šta žalba mora sadržavati, pa je tako pod tačkom i) propisano da je obavezni sadržaj žalbe i dokaz o plaćenju administrativnoj taksi u iznosu propisanim čl. 108. citiranog zakona, dok je čl. 106. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14), propisano, da ako žalba ne sadrži podatke iz čl. 105 istog zakona, tuženi organ će pozvati žalitelja da upotpuni žalbu i određuje rok, koji ne može biti dulji od tri dana od dana zaprimanja zahtjeva za dopunu. Stavkom 2. istog članka određuje se, da će se žalba odbaciti kao neuredna ako žalitelj ne postupi prema zahtjevu tuženog organa. U odnosu na utvrđenje visine administrativne naknade za žalbeni postupak pred tuženim organom relevantna je odredba čl. 108. Zakona o javnim nabavkama BiH. Kako je utvrđena ukupna vrijednost predmetne javne nabavke u iznos 2.500,00 KM, istovremeno iz podataka u spisu utvrđeno je, da je ova javna nabavka podjeljena u

LOT-ove. Odehom citiranog članka u stavku 5) izričito se propisuje da kada se žalba ulaže na odluku o izboru ili poništenju, a ne odnosi se na zahtjev u cijelini, nego na jedan ili više LOT-ova nabave, naknada iznosi trećinu iznosa iz stavka 1. ovog članka. Kako u spisu predmeta nema dokaza o uplati administrativne takse za odlučivanje po žalbi tužitelja, to ovo vijeće zaključuje da je pravilno odlučio tuženi organ, kada je zaključkom odbacio žalbu tužitelja kao neurednu u skladu sa imperativnim odredbama čl. 108. i čl. 105. i 106. istoga zakona.

Slijedom navedenog, ovaj sud je primjenom člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SU D I J A

Ljiljana Lalović

